У пошані до піонерів - лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. No. 146. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го СЕРПНЯ (AUGUST) 1970 Ч. 146. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 14 серпня 1970 р.

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВНИЙ СУДДЯ НАЙВИЩОГО СУДУ ЗСА Воррен Е. Бирґер закликав губернаторів, щоб приготовили програму для реформи і розбудови в'язниць. Він вказував на це, що в'язниці так переповнені в'язнями, що в'язниці стають мимоволі „школою" для майбутніх в'язнів, в них виховуються антисоціяльні люди. Губернатори домагаються, щоб справу неповнолітніх злочинців перенести з Департаменту Освіти, Здоров'я і Суспільної Опіки до Департаменту Справедливости, де цими злочинцями могли б опікуватися фахівці - правники.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що більшість світових провідників вірить в те, що життя людське поліпшується. Опитування переводила Аґенція д-ра Джорджа Геллупа. Сім опитуваних на кожних 10-ох заявили, що життя „поліпшується" і тільки один опитуваний на всіх 11 думає, що для більшости людей в світі життя погіршується. Випитувано тих осіб, що є в книжці „Інтернешенел Ір Бук" та в книжці „Гу із Гу", в яких то книгах є списки провідних державних мужів, науковців, правників, бизнесменів, виховників видавців й інших визначних осіб.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ ІЗ ДІТРОЙТУ, число проданих авт в першій декаді серпня зменшилося на 4 відсотки в порівнянні з минулим роком. Від 1-го до 10-го серпня продано 148,577 авт, а в тому самому часі минулого року — 155,430 возів. Це було найнижче число проданих авт в тому самому часі від 1963 р. Ще є коло 1,500,000 авт моделів 1970 р., які можна буде продати до половини вересня ц. р., коли випустять на ринок авта моделів 1971-го року. Та можливість страйку в автомобільній промисловості може змінити теперішній стан, і тоді можна буде продати авта і моделів 1970 р.

КОНФЕРЕНЦІЯ ҐУБЕРНАТОРІВ американських стейтів закінчилася домаганням губернаторів, щоб Конґрес дозволив їм видати частину федеральних фондів, призначених на будову автострад, на поліпшення інших транспортових проєктів, таких, як поширення міського транспорту. Конференція схвалила проєкт, щоб можна було взяти частину прибутків з податків від газоліни на фінансування підземних залізниць, або на купно автобусів для міст та підміських околиць.

12-ГО СЕРПНЯ ВВЕДЕНО ЗМІНУ на 12-ох мостах через ріку Гудзон та в тунелях, що ведуть із Ню Йорку до стейту Ню Джерзі. Всі авта, які виїжджають із Ню Йорку, не платять мостового" ані „тунелевого", як це було давніше, але зате при в'їзді до міста платять подвійне „мостове" ни „тунелеве". Хоч при виїзді з міста були великі написи про те, що не стягається оплати, то були деякі непорозуміння, які ще більшали при в'їзді до міста Ню Йорку, коли автоводії мусіли платити двічі більші оплати, як давніше. Непорозуміння були і з водіями вантажних авт, які в'їздили до міста.

У СВІТІ

У ВІДНІ ЗАКІНЧЕНО ДРУГУ РУНДУ ПЕРЕГОВОРІВ між делеґаціями З'єднаних Стейтів Америки і Совєтського Союзу в справі обмеження стратеґічного зброєння. Перша рунда, яка відбувалася в Гельсінках у Фінляндії, закінчилася була у грудні минулого року комунікатом, що переговори були „цінні і корисні". Таким самим комунікатом закінчується і віденська рунда. Опрацювання цього комунікату тривало десять днів і текст його був узгіднюваний і в Москві й у Вашингтоні. У висліді переговорів вирішено, що обидві сторони започаткують третю рунду розмов — 2 листопада ц. р. знову у Гельсінках.

ЄГИПЕТСЬКІ УРЯДОВІ ЧИННИКИ І ПРЕСА виступили із гострим засудженням ізраїльського міністра оборони Моше Даяна, заявляючи, що він своїми ревеляціями про підведення совєтських ракетних батерій в зону Суезького каналу і про порушення умов перемир'я Об'єднаною Арабською Республікою намагається зірвати встановлене за ініціятивою ЗСА перемир'я, що його Ізраїль був примушений прийняти під тиском ЗСА.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ З ГОНҐ КОНҐУ, Лін Піао, заступник голови Комуністичної Партії Китаю Мао Тсе-тунга, важко хворий і не бере участи в державно-політичній активності. Лін Піао був неприсутній під час усіх офіційних зустрічей у Пекіні в останніх місяцях, зокрема під час відвідин президента Судану Ґаафара Мохаммеда аль-Німейрі, голови президентської ради Південного Ємену Салемі Алі Рубая, як також румунської та північно - корейської делеґацій. Під час усіх цих зустрічей репрезентував комунокитайський режим 76-літній Мао Тсе-тунґ, який є 13 років старший віком від Ліна Піао.

ПІД ЧАС ЮВІЛЕЙНОЇ, З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ, СЕСІЇ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ОН, що відбудеться восени ц. р. в Ню Йорку, виступлять із промовами голови чотирьох великих держав: президент ЗСА Ніксон, прем'єр Совєтського Союзу Алексєй Косиґін, прем'єр Великої Британії Гіт і французький прем'єр Жак Шабан - Дельмас. Вишлють голів своїх держав також інші члени Об'єднаних Націй. Генеральний підсекретар для справ Генеральної Асамблеї ОН Констянтин Ставропульос сповістив, що з бажанням виступити із промовою під час цьогорічної ювілейної сесії Генеральної Асамблеї ОН зголосилося досі 43 представники держав - членів на всіх 1226.

ЕСПАНСЬКИЙ УРЯД ПОДАВ ДО ВІДОМА, що З'єднані Стейти Америки не зможуть використати своїх трьох летунських баз в Еспанії для будь - яких мілітарних операцій, пов'язаних з евентуальним воєнним конфліктом між Ізраїлем й арабськими державами. Договір в справі дальшого втримування цих баз на еспанській території був підписаний минулого тижня.

У ВОЄННИХ ОПЕРАЦІЯХ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ згинуло протягом тижня, починаючи з неділі 2 серпня до суботи 8 серпня 85 американських вояків, на сім більше як у тижні, що закінчився 1 серпня ц. р. В тому ж часі було 706 ранених, на 101 більше, як попереднього тижня. Південні в'єтнамці мали 376 вбитих і 1 011 ранених. Втрати північних в'єтнамців і В'єтконґу обраховують на 1 501 вбитих. Загальна кількість усіх американців, які згинули у В'єтнамі, починаючи з 1 січня 1961 року, виносить 43 297 вбитих. Поранених було в тому часі — 286 243.

Палата перемогла одно вето Президента Ніксона

Президент Ніксон проголошує своє „вето"

Вашингтон. — Палата Репрезентантів 13-го серпня більшістю 289-ох до 114-ох голосів, на 20 голосів більшою, як вимагає реґулямін, — перемогла вето Президента, яке він поставив був у вівторок, 11-го серпня проти схвалення 4..4 більйона на допомогу школам. Але Палата не могла перемогти другого вета, яке Ніксон поставив був проти схвалення Конґресом суми 18.1 більйона на Департамент Мешканевих Справ і на 22 інші федеральні аґенції. В цій справі „проти" вето були тільки 203 голоси, на 63 голоси замало, щоб уневажнити вето Ніксона. В цій справі Сенат має голосувати у вівторок, 18-го серпня. Сподіваються, що в Сенаті знайдеться потрібна більшість двох третіх голосів на те, щоб перемогти „шкільне" вето Президента, і схвалення суми 4.4 більйона долярів стане законом, бо Президент мусить підписати проєкт Конґресу, хоч він більший від тієї суми, яку запроєктував був Уряд. Конґрес мусітиме наново опрацьовувати ті всі проєкти, на які схвалено було 18.1 більйона. Провідник демократичної більшости в Палаті конґресмен Карл Алберт заявив, що нестійкий арґумент Президента про те, що Конґрес збільшує інфляцію, коли схвалює більші суми на деякі проєкти від того, що запропонував Уряд. Алберт вказував на те, що Конґрес зменшив був видатки минулого року на понад 6 більйонів долярів, але інфляція внаслідок цього досі не зменшилася. Провідник республіканських конґресменів Джералд Р. Форд підкреслював той факт, що ціни постійно збільшуються, і цього не сміємо нехтувати.

Американські астронавти в Німеччині приготовляються до лету до Місяця

Штутттарт, Західня Німеччина. — Американські астронавти з програми „Аполло 14" приготовляються до лету на Місяць і тепер „тренують" недалеко Нердлінґену в Західній Німеччині та привчаються збирати мінерали, як це вони робитимуть на Місяці. Ці астронавти — це капітан Ален Б. Шеперд, командор Едгар Д. Мітчелл, командор Юджін А. Сернен і майор Джо Г. Енґел. Вони працюють там тому, що в тій околиці є такі самі умови теренові, як на Місяці в тому місці, куди вони мають летіти. Там навіть є подібний кратер, який астронавти мають досліджувати на Місяці. З ними працює і німецький професор Вольф фон Енґельгардт із Тюбінґенського Університету, де він затруднений в Інституті мінералогії.

Економічні показники вказують на кінець економічної знижки

Вашингтон. — Кілька економічних показників статистичними даними виявляють, що вже скінчилася, або принаймні кінчається, економічна знижка, яка вже другий рік триває при незменшеній інфляції. Урядові аґенції можуть тепер підтримати твердження про те, що їхня фіскальна й монетарна політика спричинять затримку економічної рецесії та зменшать одночасно тиск інфляції. Ось статистичні докази на те, що економіка починає збільшувати темп свого розвитку: 1. Промислова продукція в липні збільшилася на 0.2 відсотка і становила 169.2 в порівнянні з пересічною продукцією з 1957-1959 років, коли вона виносила 100. 2. Крайова продукція в другій чверті ц.р. (квітень-червень) становила 971.1 більйона в річному відношенні, а в першій чверті 1970 р. вона виносила — 959.5 більйона. Крайова продукція — це вартість випродукованих товарів та виконаної праці. 3. Особисті прибутки в липні збільшилися на 3.6 більйона і в річному відношенні становили 801.8 більйона. В липні особисті прибутки були на 1 більйона більші в порівнянні з червнем. 4. Прибутки корпорацій, які постійно зменшувалися в попередніх чвертях року, в останній чверті ц.р. (квітень-червень) на менше змаліли, як зменшувалися давніше. Таким чином, повищі статистичні дані вказують на корисну зміну в економіці, хоч економістів турбує ще те, що заповідають подорожчання авт продукції моделів 1971-го року.

В Дітройті постав новий Відділ УНСоюзу

Володимир Дідик

Дітройт. Міш. (В. Г.). — В суботу, 8-го серпня 1970, зорганізовано тут при парафії катедральної української православної церкви св. Покрови новий Відділ Українського Народного Союзу, до якого на початок записалось 35 членів, втому десять молоді нижче 16 року життя, забезпечившись разом на суму $57,000.00. Відділ одержав порядкове число 82. Основуючими зборами проводила вибрана президія в складі Володимира Дідика, о. протоєрея М. Литваківського та Володимира Гірняка. Від членів Екзекутиви УНСоюзу вітав присутніх на зборах В. Гірняк. Він також висловив радість з постання нового Відділу та закликав приявних дальше розбудовувати його для спільного добра парафії і УНСоюзу, який на цьому континенті є найбільшим економічним і організаційним досягненням нашого народу.

Після обговорення праці у Відділі та плянів його розбудови новими членами, вибрано такий уряд Відділу:

(Закінчення на стор. 4-ій)

Підписавши договір з Бонном, Москва добивається довгоречинцевих кредитів і технологічної „співпраці"

Канцлер Західньої Німеччини Віллі Брандт (з правого боку) проходить з прем'єром СССР Алексєєм Косиґіним перед фронтом совєтської почесної ґвардії на летовищі Внуково під Москвою.

Москва. — Канцлер Західньої Німеччини Віллі Брандт, відбув перед своїм відлетом в четвер 13-го серпня ц. р. до Бонну, низку розмов з керівниками совєтського уряду й партії, які добивалися від Брандта негайно збільшення і поширення економічної співпраці Західньої Німеччини із Совєтським Союзом. В політичних й економічних колах вважають, що головним мотивом підписання Москвою договору із Західньою Німеччиною було бажання пожвавити торгівлю між обома державами й особливо ж започаткування тісної технологічної кооперації. Генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв, який рідко коли зустрічається і довше говорить із західніми дипломатами, говорив з Брандтом цілих чотири години. Розмови совєтського прем'єра Косиґіна з Брандтом тривали п'ять годин, не включаючи конферування під час прийняття, що його влаштував у четвер совєтський уряд для Брандта і його супроводу. Головною темою, навколо якої йшли всі розмови керівників совєтського режиму, стосувалися згідно з офіційним західньонімецьким повідомленням, „можливостей економічної співпраці". Західні економічні експерти висловлюють думку, що Західня Німеччина, зокрема західньонімецькі індустріялісти і фінансисти, не дуже квапляться до поширювання економічної співпраці із Совєтським Союзом, зокрема ж вони не надто вірять у платничі спроможності Москви. В економічних західньонімецьких колах переконані, що совєтські кредитові можливості вичерпані до краю і що Москва підписала тому договір з Бонном, щоб добитися довгореченцевої фінансової і технологічної співпраці із Західньою Німеччиною і таким способом рятувати свою загрожену економіку. Повернувшися до Бонну, Брандт в зустрічі з журналістами заявив, що він порушував під час розмов у Москві проблеми західнього Берліну і думає, що Косиґін, Брежнєв, Ґромико й інші, „зрозуміли" його вимоги. Заявив також Брандт, що були в московських розмовах теж деякі натяки на можливість совєтських концесій у справі західнього Берліну, зокрема в таких питаннях, як свобідний доїзд до Берліну й забезпечення економічних, суспільних і культурних зв'язків західнього Берліну із Західньою Німеччиною.

Шеф комуністичної делеґації вертається на переговори до Парижу

Париж. — Північний В'єтнам повідомив, що він знову висилає на мирові переговори до Парижу свого головного представника Хуана Туя. Під кінець другої сесії переговорів 14-го серпня, на якій американську делеґацію очолював Дейвід К. Е. Брус, речник північно - в'єтнамської делеґації Нгуєн Тань Лє заявив, що Хуан Туй, який перебував у Ганой, столиці Північного В'єтнаму, від травня цього року, незабаром повернеться до Парижу та знову очолюватиме комуністичну делеґацію на переговорах. Туй виїхав до Ганой на знак протесту після того, як З'єднані Стейти Америки, після резиґнації голови американської делеґації Генрі Кебота Ладжа, не призначили відразу іншого голову делеґації, а тільки доручили дотогочасному заступникові Ладжа Філіпові Габбібові виконувати обов'язки голови. Комуністи вважали, що цей крок зменшує вартість переговорів та що ЗСА не є зацікавлені в їх продовжуванні на високому рівні.

Моше Даян вимагає, щоб ЗСА примусили Єгипет дотримуватися умов перемир'я

Єрусалим. — Міністер оборони Ізраїлю Моше Даян, виступаючи в четвер 13 серпня ц.р. в ізраїльському парляменті Кнесеті, звернувся з вимогою до уряду З'єднаних Стейтів Америки, щоб він, як ґарантувач встановленого між Об'єднаною Арабською Республікою й Ізраїлем перемир'я, наказав арабам усунути з оборонної зони Суезу совєтські ракетні батерії, підвезені туди й заінстальовані вже під час перемир'я. Даян заявив, що ізраїльський уряд диспонує все більшою кількістю повідомлень розвідки про збільшену мілітарно-підготовну активність арабських збройних сил, яка виявилася головно в інсталяції совєтських ракетних батерій по єгипетській стороні Суезького каналу і до того ж у зоні, що в ній спеціяльними постановами перемир'я заборонено це чинити. Згідно із ізраїльськими даними, араби підвели вісім батерій для випускання совєтських ракет типу САМ-2 або САМ-3, вже в суботу 8 серпня ц.р. ранком. Заінстальовано їх у відстані всього яких 12 миль від Суезького каналу. „Американці несуть важку відповідальність — заявив Моше Даян. — Вони започаткували перемир'я і ми — Ізраїль — погодилися на його умови, після того, як нас поінформовано, що совєти будуть дотримуватися умов пропозиції ЗСА". За твердженням Даяна, заінсталювання ракет арабами є порушенням основи запропонованого З'єднаними Стейтами Америки домовлення про перемир'я. Даян відчитав при цьому неопублікований досі текст цієї домови.

Відбудеться ювілейний 25-ий з'їзд Українських Євангельсько-баптистських Церков у ЗСА

У днях від 4-го до 7-го вересня в Українській Баптистській Церкві і в Церкві Віри в Честері-Крумлині у Пенсилвенії, відбуватиметься 25-ий З'їзд Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА, сполучений із урочистими ювілейними святкуваннями. Провід Об'єднання у своєму „Проголошенні" звернувся до всіх українських Церков, Об'єднань, Союзів, Асоціяцій, Місійних Товариств і окремих релігійних і світських діячів із запрошенням взяти уділ у цьому Ювілейному З'їзді українських баптистів. Цього року у Ювілейному З'їзді ОУЄБЦ у ЗСА візьмуть уділ не тільки делегати з церков, які є складовою частиною Об'єднання, але й гості з багатьох інших церков ЗСА та Канади. Початки релігійної діяльности ОУЄБЦ сягають 1945 року, яке тоді носило назву Українське Місійно-Біблійне Товариство і було заінкорпороване 18 червня 1946 року. Від того часу українські баптисти зробили чимало в напрямку зросту їхніх церков, створили свою літературу, організували видавництво „Дорога Правди", набули власну друкарню, видають журнали „Післанець Правди" та „Християнський Вісник", мають свої радіомовлення і щотижня вже п'ятий рік передають радіоблаговістя „Голос Євангелії в Україну" через Трансєсвітове радіо в Монте Карло. Об'єднання Українських Євангельсько - Баптистських Церков відоме із своєї боротьби за віру, з боротьби проти атеїзму, матеріялізму і всякого відступництва від Бога. У наслідку цього провідники Об'єднання зазнають постійних нападів в совєтській пресі. Баптистів в Україні, як і всіх інших християн, жорстоко переслідує безбожна московська влада, але баптистський Рух там зміцнюється і церкви ростуть. Гасло Ювілейного З'їзду Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков взяте, як і треба сподіватися, із Святого Письма, із послання апостола Павла до Колосян 3:11, яке звучить: „Все та в усьому — Христос!"

АБН закликає до підтримки та пожертв

Мюнхен. — З Центрального Комітету АБН — Антибольшевицького Бльоку Народів, що ним керує відомий громадсько-політичний діяч Ярослав Стецько, голова Проводу ОУН, розіслано через пресу „Звернення" до різних національних спільнот у вільному світі, представників Поневолених Націй. У зверненні підкреслюється, що АБН провадив і провадить політику розвалу московської большевицької імперії СССР, влаштовує віча, збори, маніфестації, конференції, видає „АБН-Кореспонденц" англійською мовою та видання іншими мовами світу, пропаґуючи вільнолюбні національно-визвольні ідеї Антибольшевицького Бльоку Народів, публікує різномовні листівки та ін. літературу, призначену також і для СССР. Комуністичні центральні газети, як „Правда", „Ізвєстія", журнали „Дружба народов", „Новое Время" й ін., що виходять різними мовами в Москві й розповсюджуються теж і за кордоном, особливо гостро атакують діяльність АБН, який ставить ставку на внутрішні могутні сили уярмлених народів та пропаґує справедливість і мир у світі шляхом створення національних держав. У зверненні сказано: „Національний принцип організації світу проти імперіяльного, свобода людини — проти тоталітарного рабства, соціяльна справедливість проти визиску і кривди, новий міжнародний і соціяльний лад, побудований на пошануванні прав людини і націй — є метою нашої боротьби". В кінці закликається людей доброї волі й політичної свідомости, щоб вони всіляко сприяли праці АБН, в тому й економічно, збірками та пожертвами, бо „незалежну політику можна вести, спираючись лише на власні фінансові засоби". Масові збірки провадить АБН що два роки.

Українки Вашинґтону взяли участь у репрезентативній харитативній імпрезі

Під час прийняття у Вашинґтоні. Стоять (зліва): голлівудський артист Ґреґорі Пек та пані, дружини українських науковців: Уляна Богачевська, Роксоляна Яримович і Оксана Лев.

Вашинґтон. — Минулого тижня в столиці країни відбулася прем'єра фільму „Марунед", який представляє пригоди трьох астронавтів у орбіті та головну ролю в якому грає відомий артист Ґреґорі Пек. Прем'єру влаштувала організація „Дрес Фавндейшен", яка складається з дружин науковців, призначивши увесь дохід з цієї імпрези на стипендії для здібних студентів — майбутніх науковців. Після того відбулося прийнятя е ексклюзивному клюбі „Космос", з учатю багатьох голлівудських артистів, як також науковців, що їх представлено у фільмі. Між гостями були й дружини відомих молодих українських науковців: Оксана Лев, Роксоляна Яримович та Уляна Богачевська.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ФКУ — вимога доби

Українці в Америці і Канаді мають головне завдання — допомогти своєму народові завершити його вікові змагання до волі і незалежности відновленням суверенної, ні від кого незалежної, соборної народоправної Української Держави. Головним засобом у цьому вже давно визнано поширювання правди про Україну між нашими співгромадянами і в світі. Це завдання золотою ниткою тягнеться в усій історії Американської України, з тим, що українці в Америці, не занедбуючи інших справ і можливостей, завжди зосереджували свою увагу і свої зусилля на такій справі, що в даному випадку була — можна сказати — вимогою доби. Пригадати б тільки, що перед десятком років такою вимогою вважалося здвигнення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Такою ж і ще більшою вимогою треба вважати встановлення і розбудову українських студій в Гарвардському університеті. Крім таких загальнонаціональних справ, як завершення структури Української Католицької Церкви створенням її Патріярхату, українські студії в Гарварді є для українців в Америці, без сумніву, найважливішою справою саме в цьому нашому головному завданні — поширювати правду про Україну. Це відчувають і наші брати в Україні. Коли ми недавно мали нагоду розмовляти з одним із відвідувачів з України, то на наш запит, які українські акції в Америці уважають там за найважливіші для українських змагань, він без вагання відповів: Англомовна Енциклопедія Українознавства і українські студії в Гарварді. Перше завдання завершив своїм коштом і своїми заходами Український Народний Союз. Друге завдання вже започатковано, перша катедра українських студій в Гарварді вже встановлена, але для відкриття двох дальших катедр та встановлення Інституту Українських Студій потрібно ще кілька мільйонів долярів.

З цією метою вже з початком вересня цього року почнеться в цілій країні нова, могутня збіркова акція, яку поведе Фонд Катедри Українознавства. Ми певні, що наша громада зустріне цей виклик жертвенністю найбільшою з усіх дотеперішніх, бо й виклик найбільший з усіх дотеперішніх.

Холера в СССР

Пошесті холери не раз бували в Росії в минулому. Появлялась холера звичайно з Індії, а першим европейським містом, де вона лютувала в 1823 році, була Астрахань над Волгою. Пошесті цієї гостро інфекційної шлунково-кишкової недуги, що передається через воду, а також мухами й брудними руками, свого часу спричиняли ,,холерні бунти'', під час яких іноді навіть убивали лікарів, як ніби поширювачів пошести. Протягом XIX стол. померло в Росії від холери коло двох мільйонів людей. Поборювали холеру системою кварантин, санітарно - гігієнічними заходами і вакцинацією населення. Останню пошесть холери зареєстровано в СССР у 1922 році. Згідно з офіційними ствердженнями совєтських чинників, цю недугу, як і ряд інших пошесних недуг, ,,зліквідовано внаслідок загального піднесення добробуту і культурного рівня населення''.

Проте, на початку серпня ц. р. пошесть азіятської холери вибухнула знов таки в Астраханській області. Про поодинокі випадки захворювання на холеру в районах між Каспійським і Аральським морями преса замовчувала, широких профілактичних заходів, очевидно, не вживалось, і недуга поширилась на сусідні райони. Тепер слово ,,холера'' совєтська преса уникає вживати, пише про ,,дизентерію'' і ,,черевний тиф'', але в'їзд без особливих дозволів до Волгограду, Одеси, Херсону, до міст на східньому кавказькому узбережжі, до Криму і навіть до Львова приватним особам заборонений. Населення СССР закликається якнайпильніше додержуватися правил гігієни і санітарії, мити овочі, нищити мух. Світова організація охорони здоров'я повідомляє про поодинокі випадки захворювання на холеру в Єгипті, очевидно, занесену туди з Одеси.

Хоч совєтські енциклопедії твердять, що 3/4 випадків занедужання на холеру кінчаться смертю, тепер, щоб заспокоїти населення, преса заявляє, що завдяки сучасній медицині, а також ,,внаслідок своєчасно застосованих масових профілактичних заходів'' число смертельних випадків зведено до мінімуму. Сумніватися в цьому треба вже тому, що запасів протихолерної вакцини напевно в СССР немає (,,холеру зліквідовано!''), медичний персонал для поборювання цієї недуги належно не підготовлений, бо не було для цього часу, а санітарні умовини в перенаселених містах не відповідають сучасним стандартам: у мешканні , де купчиться кілька родин, де для всіх одна кухня і один виходок, умовини для поширення холери найбільш сприятливі. А що ж і говорити про санітарно - гігієнічні умовини в колгоспному селі.

М. Дем'янчук
кол. хор. УГА

ТРІЮМФ УКРАЇНСЬКОЇ ЗБРОЇ

Непомітно на сторінках української преси проминуло 51-ліття славетної Чортківської офензиви, не помітив я ніде в нашій пресі спомину - згадки про річницю переходу Української Галицької Армії за Збруч - річку, але промовчати 51-шу річницю походу та здобуття Києва 31 серпня 1919 р. уважаю таки недостойним цього величного чину, занедбанням збоку тих уже нечисленних його учасників, що напевно духом молодшають на саму згадку про пережите.

Докладно описувати підготову до цього походу, нагадувати бравуру всіх родів зброї об'єднаних Українських Армій на протязі серпня 1919 року не доводиться. Алеж є різні аспекти, що заставляють ще й ще раз повертатися до цієї теми.

Одним із таких аспектів є питання: Чи оправдав себе похід на Київ з огляду на понесені під час і після нього жертви наших військ? Чи було можливим уникнути соромного роззброєння наших частин денікінцями? А також у ширшому засягу виринає питання і дальших жертв у ,,чотирикутнику смерти'', як дальший наслідок заломання славетного і в загальному переможного походу.

З притиском слід ствердити, що воїцтво об'єднаних Армій склало блискучо іспит самопосвяти, видержливости, хоробрости. Алеж в той самий час, як об'єднані Українські Армії світили прикладом геройства в боротьбі за власну самостійну й незалежну Українську Народну Республіку, поза їхніми частинами було чимало українців і в рядах червоної армії, як також в армії ген. Денікіна. Було також чимало по різних повстанських загонах.

І не може бути оправдання для всіх тих, що в той час спроневірилися єдиноправильній розв'язці українського національно - державницького питання по лінії скріплення самостійної держави українського народу як Української Народної Республіки. Пізніші роки люто помстилися так на українцях - солдатах денікінської армії, як і на всіх тих Юрках Коцюбинських, Скрипниках, З а т онських, Порайках, що в заплату за довголітню вислугу большевикам дістали кулю в лоб. Не краще судилося відпокутувати брак справжньої любови до України і тим членам повстанських загонів, що, замість включитися в реґулярну Українську Армію, боронили свої села чи повіти. Тисячі повстанців загинули голодовою смертю в 1932/33 роках, а дальші мільйони впали жертвою короткозорости всіх тих українців, що зрадили свою землю, свій нарід, спокусившися на большевицьку пропаганду.

Безприкладна самопосвята вояків об'єднаних Армій, що, не зважаючи на виснажливий перехід за Збруч та безнастанні бої на малесенькім, вільнім ще просторі території УНР, бравурним наступом проганяли червоні полчища з північно - західньої частини України і на протязі не цілого місяця боїв та маршів дійшли до Києва — це на тодішні обставини було величезне досягнення. Воїцтву Української Галицької Армії пригадалася недавня Чортківська офензива, в нього вступив бойовий запал, йому освавало тяжкий бойовий труд гасло: ,,Через Київ до Львова!''

Що вище командування Українських Армій, зокрема ж Штаб Головного Отамана не дав виразних наказів - директив у справі трактування денікінців при зустрічі з ними, а лише висловив побажання не входити з ними в бої — з перспективи літ знаходить своє оправдання: Українські Армії при наявному своєму стані не могли зважитися на створення третього фронту. Чи вдалося б Українським Арміям дійти до Києва, здобути його, якби вони вплуталися у воєнні дії з денікінською армією при першій зустрічі з нею, мабуть, треба відповісти заперечливо. А при засаді лявірування, як довго це можливе, Українські Армії все таки дійшли до свого апогею: здобули Київ! Говорити про ,,футурабілія'', себто що б сталося, коли б Штаб Головного Отамана рішився на похід на Одесу — зайва витрата часу. Натомість слід ще й ще раз з притиском обвинувачувати у зраді українських національно - державних інтересів усіх тих українців, що в той переломовий час залишалися поза рядами Українських Армій, а навіть ще й билися проти них.

Відповідаючи на поставлене вгорі питання, чи оправдав себе похід на Київ з огляду на понесені під час і після нього жертви наших військ, слід сказати, що жертви наші під час того походу, після нього і до кінця наших Визвольних Змагань з померлими від тифу та інших пошесних недуг включно — це направду мала частина тої мільйонової нашої втрати в людях, що її ми зазнали від большевиків в часах т. зв. воєнного комунізму та ,,нищення куркуля як кляси''. А це й у великій мірі заслуга і земляків - малоросів, членів большевицької партії, що служили їй не за страх, а за совість.

Тому саме в 51-шу річницю здобуття Києва слід усім тим, що сьогодні відкидають ,,духову Державу'' та пропаґують серед українців у вільному світі чергову зраду незалежницьких позицій (заради того?), пригадати всі ті ,,благодаті'', що спливли і спливають на український народ, почавши від вересня 1919 р. аж по сьогоднішній день.

Нищення н а ц іональної субстанції, культурних, мистецьких, архітектурних історичних пам'яток, природних багатств, тисячолітнього доробку української нації на протязі півстолітнього її закріпачення — ось що принесла ,,найдемократичніша влада'' на українські землі. Мати на це все замкнені очі і заткані вуха — це доказ найгидкішого пристосуванства фальшивих апостолів ,,реалітетів''. Якщо цих апостолів не переконують найновіші вчинки ,,найгуманнішої влади'' у відношенні до інакодумаючих, і вони потішають себе та своїх прихильників тим, що ,,будуть боротися леґальними засобами за покращання життя українського народу'' в УССР — можна на це лише здвигнути плечима та сказати, що горбатого й могила не направить. Свідомі свого завдання українці у вільному світі мусять продовжувати зусилля: в найкращий та найдоцільніший спосіб помагати українському народові в його боротьбі на рідних землях всіми доступними та доцільними засобами.

К. Крупський

БЕЗМЕЖНА ЗАХЛАННІСТЬ МОСКВИ

Сини мої на чужині,
На чужій роботі...
,,Розрита могила''
— Тарас Шевченко

Ці слова Шевченка і нині є актуальними так, як були актуальними тоді, коли він їх писав. У ,,Розритій могилі'' Шевченко оплакував культурний і матеріяльний грабунок, доконуваний Москвою в поневоленій Україні.

На жаль, той сумний стан і донині не змінився. Змінилися тільки форми грабунку, що його колись доконували деспотичні царі під претекстом цілковитогозаперечення української нації, а нові червоні царі доконують в рамах соціялістичних законів і при блахманній наявності ,,суверенної Української Радянської Республіки''. Вислід — той самий.

Цим разом маю на гадці українця Юрія Кондратюка, про якого в минулому році писалося в американській пресі як про ,,визначного російського піонера в теорії далекопростірних та міжплянетарних летів''.

Це було в часі першого лету американських астронавтів на Місяць, у липні минулого року, коли я вичитав у щоденнику ,,Денвер Пост'' про те, що Юрій Кондратюк — росіянин. Покликаючись на Українську Радянську Енциклопедію, я вислав спростування до редакції названого щоденника.

Переді мною стаття з ,,Радянської України'', надрукована в грудні 1969 р. п. н. ,,Трасою Юрія Кондратюка''. В підназоловку цієї статті сказано: ,,Варіянт траси, обраний для польоту на Місяць американських кораблів ,,Аполлон'', розроблений українським винахідником Ю. Кондратюком''.

На перший погляд здавалося б, що про якийсь московський грабунок немає тут що говорити. Але загляньмо до московського журналу англійською мовою ,,Спутнік'' за березень 1970 р. і прочитаймо в ньому статтю п. н. ,,Його ім'я є на Місяці''. Ця стаття була передрукована з ,,Комсомольської Правди'', бо те, що написане про Кондратюка в ,,Радянській Україні'', неважливе: ,,Радянської України'' в світі ніхто не читає, але ,,Спутнік'' призначений для пропаґанди на експорт.

Стаття ,,Спутніка'' починається відбиткою картини Місяця, розміщеної на двох сторінках, а біля неї силует, під яким напис: ,,Один із кратерів на Місяці названо іменем Кондратюка. Небагато жителів Землі удостоїлися цієї почести. Коперник, Кеплер... а тепер Кондратюк''.

Наведемо початок згаданої статті ,,Спутніка'': ,,Сорок років тому вийшла з друку книжка Юрія Кондратюка ,,Завоювання простору''. В той час Кондратюк жив у Новосибірську, працюючи інженером над проєктами елеваторів. З першої публікації книжки збереглося лише кілька примірників.

,,Ера простору почалася 4-го жовтня 1957 р., тоді, коли СССР випустив першого у світі штучного сателіта ,,Спутніка 1''. У ЗСА знавцям Національної Аеронавтичної Простірної Адміністрації (НАСА) доручено простудіювати всю совєтську літературу. При Американській Конгресовій Бібліотеці у Вашингтоні створено спеціяльний бібліографічний відділ, очолений д-ром Вилліямом Шетоном. Сам Шетон рекомендував американським інженерам докладно простудіювати книжку Кондратюка, коли вони починали програму ,,Аполло''.

,,Погляди експертів НАСА на ідеї Кондратюка поділились. Група на чолі з Джаном Губолтом уважала їх інтересними та корисними, а група Вернера фон Бравна не погоджувалась з ними. Вкінці перша група взяла верх. Губолт не приховував того, що він запозичив деякі технічні ідеї від російського інженера, який ще в 1929 р. передбачив методу висаду на Місяці.

,,Вліті 1969 р. журнал ,,Лайф'' цитував слова Губолта, який, коли американський простірний корабель ,,Аполло'' прямував до Місяця, сказав, що він мав на гадці ,,російського інженера Юрія Кондратюка, який розробив дорогу, що нею тепер летіли американські астронавти''.

Серед даних про Кондратюка сказано, що він народився в Луцьку, в Західній Україні, вчився в Київському університеті. Але знаємо, що в Україні народилися й такі визначні ,,росіяни'', як Бортнянський, Гоголь та інші, які в СССР офіційно вважаються росіянами.

Сказано, що Кондратюк уважав себе учнем Константина Ціолковського — учителя з Калуги. ,,Це були типові росіяни, віддані науці простору. І хоч' нині ім'я Ціолковського знане скрізь в його країні, а в Калузі є навіть музей ім. Ціолковського, книжка Кондратюка відома лише небагатьом спеціялістам''.

В кінці статті сказано: ,,Коли друга світова війна була в розпалі і гітлерівські орди наступали на Москву, Кондратюк зголосився добровільцем на фронт і незабаром після того був забитий в бою. Йому було 42 роки''.

Чи нинішній стан України хоч крихітку кращий від стану України Шевченкових днів? Сини нинішньої України вже не тільки на чужині і на чужій роботі: вони вже й ,,добровільно'' вмирають за гнобителя.

Відомо, що культурні народи гордяться тим, що дали чи дають світові визначних винахідників, але культурні народи не присвоюють собі чужих винахідників так, як це робить Росія, яка має в цьому подвійну ціль: піднести чужим коштом свою культуру в очах світу і обезголовити український нарід, зводячи Україну до стану російської провінції.

На думку москаля Україні вистачає признання високоякісних доярок, свиноматок і т. д. Справді, імперіялістичній захланності Москви немає меж.

Летунська патруля над лісами Волині

Київ. — ,,Радянська Україна'' з 8-го серпня в репортажі ,,Дозор над лісом'' виявила, що минулого року на Волині згоріло 56 гектарів лісів, але ,,в нинішньому пожежі майже не заподіяли шкоди'', завдяки летунському патрулю. Цього року загорівся ліс біля села Великий Обзир, Камінь — Каширського району, і в 64-му кварталі К а р пилівського лісництва, але пожежі були хутко погашені завдяки повідомленню з літака, з допомогою бульдозерів, машин-викорчувальників та плугів. ,,Багатьох пожеж могло б і не бути, якби всі, хто буває в лісі, збирає гриби чи просто милується рідною природою, дотримувалися правил протипожежної б е зпеки''. Сказано також, що ,,особливої шкоди завдають лісові безпечні туристи, збирачі ягід і грибів, яких рік-у-рік зростає. Часом пожежі спричинюють самі лісівники, пастухи, які випасають худобу в недозволених місцях. В деяких лісах не ведеться санітарних прочисток, а це — порох, який може спалахнути першої - ліпшої хвилини''. Патрульну службу над лісами Волині, що охоплюють 700 000 гектарів, несе тільки один літак типу ,,ЯК-12'', що його пілотує Є. Ротов, а спостерігачем на ньому є Микола Кушин.

МОСКОВСЬКІ ЛІНҐВІСТИ В УКРАЇНІ

До Ужгороду прибула мовознавча ,,наукова експедиція Московського університету'', сказано в ,,Радянській Україні'' з 7-го серпня. Експедиція розпочала роботу в Закарпатській області, ,,розробляючи і впроваджуючі нові прийоми досліджень у мовознавстві''. Московські спеціялісти ,,працюють над описом мов народів СССР''. Цікаво, що для об'єкту досліджень вони вибрали найменше зросійщену область України.

З НАШИХ БУДНІВ

Про визволення жінки

Мій добрий сусід і земляк з Бібрецького повіту, пан Татух, цілком певно не зачіпав би цього дразливого питання в присутності своєї супруги, пані Татушихи. Користаючи з нагоди, що його ґаздиня виїхала на фарму провідати куму Теклю, як також спровокований відповідними статтями в пресі, мій сусід поставив мені питання руба: що собою являє ,,жіночий визвольний рух в Америці'' і чого, властиво сказавши, ,,бабство хоче?''

— Окей! Чорні бунтуються, бо вони чорні. Студенти бунтуються, бо не хочуть ходити до школи. Рекрути бунтуються, бо не хочуть служити в армії. Все те — зрозуміла річ, — говорив пан Татух. — Але скажи мені та поясни, на милість Божу, яка кривда діється жінкам у сій країні?

— Провідниці жіночого руху, — кажу, — нарікають, що жіноцтво дискриміноване мужчинами. Не приймають їх на працю на кращі посади, а коли вже й приймуть, то платять їм менше, як мужчинам...

— Перепрашаю! — перебив мене в цьому місці пан Татух, — а ти мені скажи, завіщо їм платити, таким козам - секретаркам, коли вони тільки й те роблять, що малюються, пудруються і раз-по-раз п'ють каву?.. Хочеш, дівко, заробити більше грошей, — іди, роби на будові, копай тунелі або їдь трактором чи бульдозером!

— Все ж таки, — кажу, — в теперішню дорожнечу кожному треба більше грошей на життя.

— Їм не треба. Ол райт, у давні, добрі часи, коли жіноцтво пристойно зодягалося, в довгі спідниці, гальки та всякі криноліни, тоді вони витрачали більшу суму гроша на фаталашки. Але тепер, коли літають босі й напівголі по вулиці, — навіщо їм грошей?.. Хіба на коноплі, чи марухуану, чи як там називається се чортівське зілля.

Я зробив ще одну спробу стати в обороні такого голосного й популярного тепер руху за права жіноцтва, але мій сусід просто не дав мені прийти до слова:

— Слухай, синашу, — сказав, — ти мені тут гнеш баналюки про якусь там жіночу дискримінацію, а дивись і читай у ,,Свободі'', на першій сторінці, що тут стоїть написано: що пан президент Ніксон зробив генералами дві жінки! Де, хто, коли таке чував і видав, щоб баба була генералом?.. Подивись, невірний Томо, власними очима на сю фотографію: реґулярні генерали, з відзнаками і медалями, тільки мають жіночі фризури й відповідну ондуляцію. Ол райт, знятом зроблений до половини особи, до того місця, де вояк носить куплю, то воно навгад важко сказати, чи се генерали в штанях, чи в міні - спідничках .. А може тому не показали всього докладніше, що се в них рахується за воєнний сікрет? Як особа цивільна, що не визнається на військових таємницях, я вже далі не збирав слова в цій матерії, однак, мені здається, варто б нею поцікавитись нашим воєнним звітодавцям, таким, як колеґа Славко Курдидик чи сотник Зенон Стефанів.

І к е р

Софія Наумович

БЛАЖЕННІШИЙ НА ВІДВИДИНАХ У ФРАНЦІЇ

(3)

Монсеньйор Дюран, що ввесь час пояснював французам хід відправи, з великим теплом виголосив привітальне слово: ,,Це велика честь для пароха Лізіє вітати такого гостя як Кардинал Йосиф. Це історична хвилина для вірних, коли такий пастир відвідує своє стадо. У Франції живе багато українців, вони дають приклад вірности для своєї віри, і французи приймають вас із великим респектом, як і ціла Франція, де ви тільки загостите, бо ви є той Ісповідник святої віри, що стільки за неї витерпів. Я був на пресовій конференції у Парижі й повернувся з неї захоплений Кардиналом, якого мав честь сюди запросити. Сьогоднішні наші молитви, Ваше Блаженство, за вас, за вашу Церкву і за Папу Павла VI, з яким ви так успішно співпрацювали на синоді. Тож ,,Многая літа''! — сказав монсеньйор по-українськи, а всі присутні підхопили й тричі проспівали.

Проповідь французькою та українською мовами виголосив Кир Володимир Маланчук з Парижу, з'ясувавши ті обставини 1944 р., в яких о. Йосиф Сліпий став єпископом, та розповівши, як незабаром, 1945 р. його, разом з іншими єпископами, ув'язнили й засудили на каторжні роботи без суду і закону за єдиною засадою: ,,забери пастиря, а стадо розбіжиться''. Але так не сталося, і пастир, єдиний з-поміж усіх єпископів, витримав 18 років катувань, а його стадо і тут і там, в Україні — далі вірне своїй Церкві.

До св. Причастя, як у Нотр-Дам у Парижі, приступили всі учасники цієї історичної у Лізіє Служби Божої так чисельно, що треба було добирати ще латинські оплатки, якими наші священики, вмочуючи їх у вині, причащали довгі черги людей. У міжчасі монс. Дюран заповів, що вся ,,таця'' призначена на благородні діла Кардинала Сліпого, і сам пішов з тією тацею поміж вірних, які щедро, великими банкнотами, кидали свої пожертви на українські цілі.

Виголошене французькою мовою слово подяки нашого Верховного Архиєпископа відносилося до гостинного й доброго монс. Дюрана, як теж до єпископа Нормандії монс. Перваншe, що був членом Почесного Комітету і брав участь у недільних (12 липня) святкуваннях у Парижі. А далі українською мовою звернувся він до наших людей, що у молитовному захопленні чекали на його слово: ,,Я вам привіз привіт від українського народу, який бідує і горює тоді, як ви тут загосподарилися і доробилися, але теж і тужите за рідним краєм. З другого боку, може занадто прив'язуєте ви уваги до заробітків, до майна, до вигод і матеріялізму! Оці спокуси треба відганяти, бо вони не вистачають для духовного життя людини. Навпаки — вашим ідеалізмом, прив'язанням до Церкви і народу, з якого походите, — ви можете стати виховним прикладом для французьких господарів цієї країни, які поважатимуть вас за відданість своїй батьківщині. Вам тут добре живеться, тому не забувайте про тих, хто в голоді й холоді мучиться у краю і на засланні! Згадайте св. Тереню, колись бідну монахиню, якій тепер величаві храми будують і до якої мільйони приходять просити ласки для себе. У цій спільній св. жертві з нашим Єпископом і священиками ми молилися спільно і глибоко за нашу страдальну Україну у цьому гарному храмі. Ви тут можете багато допомогти українському народові так, як це роблять інші поселенці. Хай св. Тереня заступиться за нами тут і там.''

Сильний дощ, що почав падати від полудня, загнав прочан, які хотіли перейтися по місті, до великої їдальні, де вони, після спільної молитви, споживали дари Божі, що їх із собою привезли. До переднього столу засіли разом із Блаженнішим Кир Володимир, монс. Дюран, оо. Василик, Левенець, Прокопів, Гузар, Андріїшин і два французькі священики. І тут, після заспокоєння голоду, почалися короткі привіти.

Першим промовив о. Юліян Прокопів: ,,У Нормандії першими поселенцями були галичани, які молилися ще у старій базиліці. Але поміж прапорами всіх народів не було українського, щойно 1948 р. даровано ,,Прапор вервиці дітей'', який стоїть тепер поміж іншими, при символічній могилі св. Терені. Складено обітницю, що колись його замінить прапор вільної України. За Папи Івана XXIII дістали ми власного єпископа — Кир Володимира. Тоді ви, Ваше Блаженство, каралися ще на засланні, і ми молилися у Кармелі за вас. Коли ж ви щасливо прибули до Риму, Сестри Кармелітки перші вислали вам привіт. Сьогодні Боже Провидіння прислало нам вас на чолі української прощі! Віримо всі, що колись ви очолите українську прощу зі звільненої української землі!''

Монс. Дюран ще раз скористався з нагоди, щоб промовити до українців: ,,Я щасливий кожного року вітати українську прощу в Лізіє. Це найбільш реґулярна, найкраще зорганізована і дуже побожна проща! Через те наша глибока приязнь для монс. Маланчука, для українських священиків і, зокрема, для о. Прокопова — справжнього амбасадора України! Бажаю вас, українців, якнайчастіше бачити у Лізіє!''

З черги виступали представники українських громад Нормандії з побажаннями та дарунками. Пп. Богдан Псуй та Юрій Наконечний з Кан-Кальвадосу передали побажання й гроші у коверті, пп. І. Данів, Качик і Фриз із Еври також гроші й побажання, а п. Пасічник, Купич і Хрін — гроші та два різьблені свічники і хрест, виконані п. Хріном. Уся заля оплескала цих представників і заспівала ,,Многая літа'' Кардиналові та щедрим жертводавцям.

До монс. Дюрана французькою мовою звернувся Кир Володимир: ,,Кожного року українська проща до Лізіє втішається вашою шляхетною гостинністю. Хочемо вам теж подякувати за український престіл у присутності нашого Кардинала. Радо приїздитимемо кожного року до Лізіє, щоб молитися до св. Терені за нашу Церкву і Україну, але також за те, щоб наш шановний господар став кардиналом!'' ,,Многая літа''' — підхопили всі.

І врешті промовив ще наш Верховний: ,,Українці бідний нарід, але всюди їх зустрінеш, хоч не всі признаються і почуваються українцями. У своїх численних поїздках я міг у цьому не раз переконатися. Українці на еміґрації поволі втрачають почуття приналежности до нашого вибраного народу! Сьогодні тут — яке ж пережиття! Ґрандіозна катедра, такий прихильний нам о. Директор і така велика кількість українців — ціла Нормандія! Усе це мусить подіяти на нас так, щоб ми не тратили надії, бож ми, як нарід, не хочемо вмирати!

(Продовження буде)

Імпреза для підтримки доброї справи

Заходами Окружної Ради ФКУ в стейті Огайо влаштовано День Фонду Катедр Українознавства. Та цікава імпреза, метою якої було популяризування дії Фонду Катедр Українознавства, придбання грошового прибутку для підтримки Гарвардського Центру Українських Студій, як теж для влаштування милої розваги та зустрічі українців Клівленду, Парми, Лорейну, Акрону, Кентону, а навіть і з далекого Толіда, відбулась на площі СУМА „Хортиця" в Гантінгтоні 2-го серпня.

В складанні й виконанні програми Дня ФКУ значну співпрацю із чинниками ФКУ виявили: Союз Українок Америки, Український Золотий Хрест, Об'єднання Жінок ОЧСУ, 3-ий Відділ ООЧСУ, Осередки СУМА з чотирьох місцевостей, як також ТУСМ ім. М. Міхновського, Українська Рідна Школа, Радіопрограма УВФ, Об'єднання Українців Америки „Самопоміч".

Майже одна тисяча учасників вислухала Служби Божої, що її відправив о. д-р Володимир Пеліх. Він у проповіді ясно говорив про першорядне значення творення осередків науки з різних ділянок українознавства. Далі о. Пеліх твердив, що мета ФКУ шляхетна й корисна і бажав всім трудівникам ФКУ витримливости і успіхів, запевнюючи, що кожний добрий труд благословитиме Всевишній Господь.

В мистецько - розваговій програмі слухачі й глядачі розкошувались виступам Басового квартету з Відня, оплескували дітей і молодь СУМА за прекрасне виконання цілої низки українських народніх танків. А на спортовій площі подивляли змагання копаного м'яча.

Із словом про ФКУ в часі програми виступив Богдан Тарнавський — організаційний референт ФКУ. „Щоб не згинути, — сказав доповідач — треба доброякісних засобів оборони і протинаступу. Творення сильних осередків української науки є одним із таких засобів. Розгортання дії Гарвардського Центру Українських Студій є нашою розбудовою в глибину, є конструктивним проєктом на цілі майбутні десятиліття, є теж ефектовним змагом за збереження нашої національної ідентичности. Підтримка українознавчих студій є під цю пору доброю допомогою поневоленій Україні".

Програму відкрив голова Окружної Ради ФКУ Богдан Дейчаківський, а проводив нею секретар ОРади ФКУ інж. Василь Лагошняк. Крім них ще багато людей трудилось, щоб День ФКУ випав якнайкраще. Запопадливо працювали пані із СУА, готуючи все потрібне до буфету. Чоловіки дбали про порядок при автах, на площі, при виступах на сцені. З признанням треба відмітити зусилля кількох десятків добрих жінок і чоловіків і подякувати їм за їхню працю і ентузіязм. Радіти треба багатолюдною участю українців Огайо на імпрезі ФКУ.

День ФКУ в Огайо стає одночасно початком для відновлення збіркової кампанії ФКУ, що її інтенсивно проводитиметься знову на цілому терені цієї країни, починаючи з вереснем ц.р.

В Клівленді поширено склад Комітету ФКУ, до якого входить 41 особа. Вони репрезентують всі прошарки української громади в цій місцевості. Комітет очолив енергійний інж. Лагошняк. Вже вплинули до каси Комітету значніші грошові пожертви. Комітет ФКУ вносить атмосферу праці, зрівноваженого ентузіязму, атмосферу жертви й труду для доброї української справи. Щасти їм, Боже!

Б.Г.

Черговий осяг баритона Я. Щура

Баритон Ярослав Щур з Вінніпеґу, який після своєї по-воєнної мандрівки з хором „Бурлака" від перших днів побуту в Канаді пильно працює над собою і за роки твердих зусиль зміг здобути загальне признання та вступ на найкращі українські сцени, — досяг чергового свого лавра: його запрошено виступити в суботу 15 серпня 1970 р. з концертом на відомій літній оселі УНСоюзу „Союзівка", що вважають в мистецьких колах за спеціяльне вирізнення.

Наш земляк, який вміє підбивати серця своєї публіки голосовими якостями, технікою виконання та інтерпретацією української пісні зокрема, і має велетенський репертуар народніх пісень та творів українських композиторів, виступить на „Союзівці" з восьми точками з клясики, опери та народної пісні. Очевидно, що всі вінніпезькі українці цікаві, яке враження зробить наш люблений співак на публіку цього літнього ресорту, в якому бувають завжди справжні знавці української пісні, диригенти наших хорів та наші композитори.

Та побоюватись не доводиться: Ярослав Щур рік тому завершив черговий рік праці над своїм голосом під рукою проф. Д. Березенця в Едмонтоні, за ним вдатні виступи з такими хорами, як Вінніпезької Фільгармонії, а теж в оперетах „Запорожець за Дунаєм", „Наталка Полтавка" і „Ніоктюрн", врешті виступи в радіо і телевізії, навіть близько рік власна, висока з мистецького боку, радіопередача. Крім цього останнім часом Я. Щур відбув ряд власних концертів, які для нього окремо влаштовувано, в американських і канадійських містах (Чикаґо, Міннеаполіс, Торонто, Едмонтон, Монтреал, Саскатун, Ванкувер, Калґари і Форт Вілліям) і з них привіз він найкращі рецензії та запрошення до чергових виступів. У Вінніпеґу відомо, що від року баритон Я. Щур веде свою власну школу співу для молоді.

При таких умовинах сподіваємося, що виступ Я. Щура на „Союзівці" буде черговим його особистим осягом, як мистця нашої пісні, а його слухачі матимуть нагоду пізнати ще одного українського інтерпретатора пісні України, якого не скоро можна забути. (ак)

ЧЕТВЕРТИЙ ЗДВИГ УКРАЇНЦІВ У НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — На відзначення 25-ліття створення Центрального Представництва Українців на Еміґрації в Німеччині, ЦПУЕН, як головного політично - громадського представництва українців у тій країні в минулому й тепер, у днях 5-6 вересня ц. р. в Мюнхені відбудеться Четвертий Здвиг Українців у Німеччині. В праграмі Здвигу: велике віче по полудні 5-го вересня, а увечорі — концерт української музики й пісні та народні вечерниці; у неділю 6-го вересня будуть Богослуження в українських церквах у Мюнхені.

Проф. М. Степаненко і проф. Б. Гнатюк таврують фальшивку

На теякий час перед конвенцією і також під час конвенції Українського Робітничого Союзу, що відбулася в червні ц.р., між членством і конвенційними делеґатами тієї установи поширювано масово фотостатичні копії „дуже довірочного" листа, що його ніби то написав проф. д-р Микола Степаненко, віце-президент УНР в екзилі, до проф. д-ра Богдана Гнатюка, голови Головної Управи ОДВУ, пропонуючи йому створення в УРС „ще тіснішої коаліції з ОУН, УНДС та моєю УРДП", щоб спільно „об'єднать УРСоюз і мою УРДП, бо ми думаємо оформитись, як Українське Робітничо-Демократичне Підпілля" і тим подібні нісенітниці. На листі був нібито „власноручний" підпис проф. М. Степаненка, як генерального секретаря і голови ЦК УРДП.

Проф. М. Степаненко і проф. Б. Гнатюк в розісланих до преси окремих повідомленнях категорично стверджують, що ані проф. М. Степаненко такого неграмотного листа не писав, ані проф. Б. Гнатюк його не одержав, що лист є провокаційною фальшивкою і що вони знають його авторів та потягнуть їх до відповідальности. Проф. д-р М. Степаненко і проф. д-р Б. Гнатюк найгостріше засуджують таке поступування та ставлять його під громадський осуд.

Новий лікар-інтерніст д-р В. Когутяк

Ряди наших професіоналістів поповнюються. З днем 15-го липня 1970 р. д-р Всеволод Когутяк відкрив лікарську канцелярію в західній частині метрополітальної Філядельфії, в Нютон Сквер, Па. Д-р Всеволод Когутяк, по закінченні перед-медичних студій в Ютіка Коледжі Сиракюзького Університету в 1960 р., одержав диплом зі ступенем бакалавра „маґна кум лявде", і вступив на медичні студії в Медичнім Центрі Сиракюзького Університету та закінчив їх в 1964 році.

д-р Всеволод Когутяк

Однорічку лікарську практику відбув в шпиталі св. Йосифа в Сиракюзах і трирічну спеціялізацію у внутрішній медицині в шпиталях св. Михайла в Нюарку, Н.Дж., в міськім шпиталі в Акрані, Огайо, і в шпиталі Пенсилвенійського Університету. В міжчасі відбув 2-річну військову повинність в армії зі ступенем сотника, спершу у Форті Лівенворт в Кензасі, а потім один рік у В'єтнамі, в медичному курені, з приділенням до 25-тої Інфантерійської Дивізії. Був на полях боїв і одержав почесні відзначення.

Д-р Всеволод Когутяк приймає по внутрішніх недугах в Медікал Билдінґ, Нютон Сквер, Па., з привілеями лікування в Брин Мавр шпиталі і в Ридд Меморіяльнім шпиталі.

Д-р Всеволод є сином д-ра Володимира і Марії Когутяків з Ютики, Н.Й., одружений з Лідією, донею інж. Юліяна і Іванни Гошовських і мають двоє діточок. Батьки є членами УНС.

Н.Н.

Американка Мері Лінон — найкраща українська учениця

Вашингтон, Д. К. — „На початку минулого року 8-річна Марійка - Марґарета, звана Мімі, доня не українських батьків: проф. Леслі й пані Джойс Лінон, заїхала з батьками до Рідної Школи у Вашингтоні, щоб відвезти автом свою подругу, українку Лярису К." — розповідає журнал „Крилаті" з липня 1970 р. — „Атмосфера школи так причарувала юну Мімі, що вона зразу заявила батькам та учителям про своє „непохитне рішення" вчитись у тій школі. Батьки дозволили, і Мімі вже другий рік не пропустила однієї лекції українознавства". В тому ж числі сумівського журналу опубліковане фото симпатичної дівчинки та репродукцію з оцінок її знань, з підписом учительки п-і Марії Сокіл, за 1969-70 навчальний рік: дослівно всі оцінки Мімі, в тому й „українська мова в читанні, письмі й мовленні" мають єдине позначення: „Дуже добре". Батько Леслі Лінон є фінського роду, а мати молоденької Мімі — італійського походження. Журнал інформує, в статті о. д-ра Б. Куриласа, що до української школи св. Йосафата у Філядельфії щороку записуються сотні ірляндських та ін. дітей. Однак, „у Франції тепер діють тільки дві школи: в Парижі та в Мецу, а десяток інших місцевостей „заснули" й сотні українських дітей асимілюються".

Успіхи нашої молоді

Євген Кухта

Коли читаємо американську пресу, то нам справді робиться моторошно на душі, знаходячи на перших сторінках сенсаційні повідомлення про різні вибрики молодих людей, їх постійні конфлікти з суспільністю, з законом. Із тим більшим вдоволенням та надією читаємо вістки про прикладних молодих людей, які своїми досягненнями в науці та своєю поведінкою і чеснотами приносять щастя і радість своїм батькам і своїй громаді. Із вдоволенням можна ствердити, що між тими надійними юнаками і юначками дуже часто подибуються українські імена.

Подибуємо таке українське ім'я і в „Ди Гіллсайд Таймс" з 9-го липня ц.р. Це — Євген Кухта, 14-літній учень А. П. Морріс Скул в Гіллсайді, Ню Джерзі, Батьки, Ігор і Йосифа Кухти. Успіх — Посвідка нагороди Американського Леґіону за „виявлення високих властивостей відваги, чесноти, провідництва, патріотизму та науки і служби, необхідних для збереження і охорони основних інституцій нашого Уряду та для поступу суспільства".

Крім відзначеного сина Євгена, який є також учнем школи українознавства, Ігор і Йосифа Кухти, самі вже народжені в Америці, мають ще 8-літню доню і всі є членами Українського Народного Союзу.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Анонімы: Всі листи, які одержує редакція без підписів, з прибраними прізвищами, чи навіть підписані правдивими прізвищами, але без адреси, вважається за анонімы і їх не полагоджується, без уваги на їх зміст. До речі, трапляється, що в цих анонімах висловлено цілком добру вістку, правильну думку чи заввагу і з цим варто б познайомити читачів. Редакція прийме листа чи статю підписану криптонімом, але тільки тоді, якщо на це є оправдана причина і як редакція знатиме „для себе" повне ім'я і прізвище та адресу автора.

ВШ. М.К., Ню Йорк: Дякуємо за пригадку допису про славне весілля та прийняття, на якому „столи вгиналися від смачних страв" і, правдоподібно, напитків, бо гості навряд чи забули б про добрий звичай скласти якусь пожертву на одну з багатьох наших гуманітарних, культурних чи інших добрих цілей.

ВШ. М.М., Чикаґо: Дякуємо за уточнення надрукованої в „Свободі" вістки. Маєте правду, у вістці справді була помилка і ми її спростуємо на підставі Вашого листа. При цьому скромна заввага: Ви вразливі на все, що могло б ображати Ваші релігійні почування. Чому ж не думаєте про такі ж почування інших і їх так жорстоко ображаєте в своїх публікаціях...

ВШ. Б. О-к, Маямі: Дякуємо за пригадку і запевняємо, що в „Свободі" ані сліду з тієї „підривности" відносно Вашої Громади, про яку здогадуєтесь і пишете в листі. Ваш допис, як і ряд подібних, буде надрукований, але мусить заждати на свою чергу, бо немає нічого такого, що могло б вимагати і оправдувати позачерговість його друку.

НЕПРИНЯТИЙ ГОНОРАР ЗА ЛІКУВАННЯ
Д-Р ІРЕНИ ПОДРИГУЛІ
В СУМІ 50.00 ДОЛЯРІВ
СКЛАДАЮ НА ЦІЛІ НТШ В ЗСА.
Д-р МИКОЛА ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ
Бреквилл, Огайо

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. **КАТЕРИНИ МИХАЛЬЦЕВИЧ**
Матері проф. Івана Михальцевича
складають 20.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі"
Софія й Олександер СОКОЛИШИНИ з Родиною

П О Д Я К А

З волі Всевишнього дня 27-го липня відійшов від нас несподівано в життя вічне

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. АНДРІЙ МЕЦ

на 53-ім році життя.

Похорон відбувся 31-го липня 1970 р. з українського похоронного заведения McNerney-Burnatz до церкви св. Покрови в Клифтоні, а по Божественній Літургії на Сидор Лави цвинтар.

Прибита горем дружина висловлює щиру подяку Преподобному Мітратові о. С. Білякові, пароховї катедральної церкви св. Володимира в Філядельфії. Дякую Вам, Отче, що прибули та відправили Заупокійну Службу в похороннім заведенні, а після того відпровадили Покійного на Вічний Спочинок. Дякую за слово розради та співчутливі промови. Щира подяка о. М. Глинському з Пассейку, Українським Американським Ветеранам за перенесення домовини з тлінними останками Покійного з каплиці до церкви і на цвинтар з прапорами.

Дякую за американський прапор, котрим була укрита домовина Покійного, як Командира Post 17 U.A.V. Щира подяка Вам, любий докторе Вих, та Вашій Дружині, що в моїм горі щодня мене потішали та помагали мені перенести це горе. Хай Господь заплатить Вам стократно.

Дякую щиро похоронному заведенню Р. Бурнац, що солідно й щиро перепровадив похорон.

Дякую Парохіянам церкви св. Вознесіння та Парохіянам церкви св. Покрови, що прибули на похоронні відправи, дякую за жертви на Служби Божі, за прекрасні вінки.

Дякую всім за численні картки-листи з висловами співчуття.

Хай Всевишній нагородить Вас своєю ласкою.

Горем прибита —
дружина НАТАЛКА СИСИН-МЕЦ

Ще про Український Басовий Квартет із Відня

Молоді співаки з Відня на відвідинах у „Свободі". Перед своїм виступом на Союзівці молоді співаки з Відня в четвер, 6-го серпня, відвідали Головну Канцелярію УНСоюзу та „Свободу". На фото (зліва): вакаційний працівник редакції і журналістичний стипендіянт УНСоюзу Юрій Вірт, „хлопці з Відня" Генрик Штайнгаґен, Григорій Савка, Ігор Тарко і Борис Ямінський та редактор англомовного „Українського Тижневика" Зенон Снилик.

Союзівка, Кергонксон. — Після щиро оплескуваного виступу молодого Українського Басового Квартету з Відня представник „Свободи" мав коротку розмову з членами Квартету, симпатичними молодими людьми, які — всі чотири — добре володіють українською мовою, а Генрик Штайнгаґен між ними чи не найкраще; він також першорядний читець-декляматор і знавець української поезії. Тому, що Квартет помандрував на дальші виступи в ЗСА й Канаді, подаємо для ознайомлення читачів коротенькі відомості про його учасників.

Квартет, підібраний, підготований і навчений проф. А. Гнатишином у Відні, вперше виступив перед слухачами в австрійській столиці 10 травня 1969 р. з двома українськими піснями, але публіка домоглася й третьої. Від тоді почалась його активна наука, праця й виступи. У жовтні 1969 р. Квартет виступав на запрошення австрійців у „Вівтірковому сальоні", і радіо та преса дали на той виступ дуже добрі відгуки. У листопаді Квартет Басів виступав на на святі Листопадових Роковин, потім на святі Союзу Українських Філятелістів у Австрії, на Міжнародній Ялинці — для понад тисячі чеських і словацьких дітей — втікачів з ЧССР від совєтської армії, і т. д. Тепер до тих успіхів додались гарні виступи на „Союзівці" і у Вайлвуді, урізномантнювані в перерві між двома виступами Квартету, щоб не було й сліду монотонности — виступами Танцювальної Групи „Союзівки".

Всі чотири члени Квартету є солістами українського хору Церкви св. Варвари у Відні, всі вони народились у Відні, в українських, або австрійсько - українських родинах, де українська мова не є чужою мовою.

Борис Ямінський — баритон — має 24 роки, студіює історію та журналістику, підготовляє матеріяли, щоб написати дисертацію на тему „Історія української преси в Північній Америці".

Генрик Штайнгаґен — перший бас — 26 років, працює урядовцем, бере курс у Вищій торговельній школі; по лінії батька походить з німецького роду, який довгий час жив на українській Буковині.

Григорій Савка — другий бас — 22 роки, здав матуру, буде студентом права на Віденському університеті; син професійного співака - українця, знавець багатьох українських народних пісень, якими захоплюється.

Ігор Тарко — контрабас — 21 рік, закінчивши середню освіту, вступив на Віденський університет, де студіює право; його батько походить із Чернівців.

Про що мріють ці талановиті юнаки? Про те, щоб якнайбільше зустріти своїх людей в Америці й Канаді, якнайкраще заспівати, а вдома під керівництвом маестра Андрія Гнатишина збільшувати свій репертуар. Їхньою найбільшою мрією тепер є випустити довгограйну платівку, але на це потрібні фонди. Тим часом, чистий прибуток із концертів, що їх дає за океаном Український Басовий Квартет із Відня (який прибув сюди заходами українських студентських централь) призначений на покриття коштів 6-го Конґресу Центрального Союзу Українського Студентства, ЦЕСУС-у, що відбудеться в Монтреалі 20-24 серпня і де Квартет, ця талановита, перспективна мистецька одиниця, буде виступати. (п.).

Головний суддя ЗСА перестерігає проти перевантаження Федеральних Судів

Ст. Луїс, Мізурі. — Головний суддя Найвищого Суду ЗСА Воррен Е. Бирґер, промовляючи на Конвенції Американського Правничого Товариства, яку то промову передавали по цілій країні за допомогою телевізії, заявив, що Федеральні Суди так перевантажені різними справами, що не можна збільшувати їхньої праці тим, що Конґрес плянує схвалити нові закони проти занечищування повітря й води та в справі охорони споживачів. Закони в повищих справах мали б, на думку головного судді Бирґера, схвалити стейтові леґіслятури, і тоді всі справи в цій ділянці вирішували б стейтові суди. Головний суддя Бирґер зробив надзвичайну рекомендацію, а саме зорганізування шестичленної Федеральної Правничої Ради, яка складалася б із двох членів від кожного роду Уряду: законодатного, виконного і суддейського. Ця Рада доражувала б Конґресові при вирішуванні законодатних справ. Головний суддя Бирґер в своїй промові зробив ще й інші рекомендації про те, як зменшити число залеглих справ у судах.

КОНҐРЕСМЕН ДЖЕЙМС ГЕНЛІ ПРО ЛЕМКІВЩИНУ

Вашингтон. — В урядовому виданні, „Конґресовому Рекорді" 91-го Конґресу, з 9-го липня 1970 р., том 115, сторінка Е-6465, надруковано замітку - виступ конґресмена Джеймса М. Генлі з Ню-йоркського стейту про політичну, економічну й культурну недолю Лемківщини і лемків - українців під червоною Польщею. Конґресмен Д. Генлі репрезентує 34-ту Округу стейту Ню Йорк, центр якої міститься в Сиракюзах, Н. Й. Окремим листом Джеймс Генлі повідомив Управу Організації Оборони Лемківщини про ту публікацію, додаючи, що він завжди має на серці й сумлінні важке становище переслідуваних за залізною заслоною.

Критикують секретаря Гіккела за коштовне умеблювання бюра

Вашингтон. — Головний Рахунковий Уряд опублікував звіт про те, що секретар внутрішніх справ Волтер Дж. Гіккел видав на умеблювання свого бюра майже 40,000 долярів. Конґресмен республіканець з Айови Г. Р. Гросс сказав: „Я був здивований, коли я довідався, що в часі, коли платники податків стоять перед руйнуючою інфляцією у всіх ділянках, до пан Гіккел сидить тепер при бюрку, що коштує 1,795 долярів, і проходжується по дивані, квадратовий метер якого коштує 56.25 доляра". Меблі в цьому бюрі коштують 27,000 долярів. Найдорожче бюрко в інших урядових бюрах коштує 463 доляри, а в Гіккела — 1,795.

В Дітройті постав новий Відділ УНСоюзу

(Закінчення з 1-ої ст.)

Микола Самокишин — голова, Віктор Омельченко — заступник, Ольга Марущак — фін. секретар, Надія Романчук — рек. секретар, Ірина Брилко — касир та Юрій Смик і Анна Яцюк — члени. До Контрольного Комітету вибрано Івана Мургу, Олександра Сьомка та Ілька Марущака. В часі нарад промовляли парох церкви св. Покрови о. прот. М. Литваківський, Володимир Дідик, Володимир Гірняк та вибраний голова Відділу М. Самокишин. Після молитви о. протоєрей в свойому кінцевому слові висловив віру, що „при допомозі Всевишнього і Вас добрих членів нашої парафії, наш новозорганізований Відділ УНСоюзу при Катедральній, новозбудованій нашій Церкві в наступних роках розбудує свої організовані ряди до кількох сотень членів, чим скріпить ряди УНСоюзу та нашої місцевої православної громади".

Організацією цього нового Відділу зайнявся відомий місцевий громадський та союзовий діяч Володимир Дідик. В праці допоміг йому великий досвід, який він набув у забезпеченевій ділянці, виконуючи довгі роки відповідальний уряд головного радного УНСоюзу та одного з найбільш заслужених організаторів союзових членів. Він зорганізував і забезпечив ці три десятки членів - засновників на помітну суму $57,000 при чому користав з відданої помочі о. пароха М. Литваківського та пані Ольги Марущак, яку збори обрали на першу секретарку новоосновованого Відділу.

Розшук

АННА КУЧЕР з України, пошукує сестру
ОЛЕНУ МИХАЛЬКЕВИЧ,
дівоче прізвище Кучер і брата
МИХАЙЛА КУЧЕРА.
Виїхали до Америки 1920 або 1921 р. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати на адресу:
Mrs. Justyna Peltyszyn
101 Rutherford Blvd.
Clifton, N.J. 07014

РОЗШУК
Стриєчна сестра Марія Войтків пошукує
МИКОЛАЯ ВОЙНАРОВСЬКОГО
зі с. Ванькова, пов. Ліско. Виїхав минулого року до Америки, до свого сина. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати ласкаво на адресу:
Maria Wojtkow
1384 Andrus Street
Akron, Ohio 44301

Вакаційний заробіток для студентів
запевнить організування членів Українського Народного Союзу.
Студенти! Голосіться на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303
або телефонуйте на число HEnderson 5-8740;
Пряма лінія з Ню Йорку: BArclay 7-5337

ЗМІНА АДРЕСИ
ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
81-83 GRAND STREET
(P.O. Box 346)
JERSEY CITY, N.J. 07303

Долучую 25 центів — прошу змінити мою адресу:
Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ____________
Ім'я і прізвище: ____________
Адреса: ____________
____
Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище: ____________
Адреса: ____________
____________ Zip Code ______

ПОШУКУЮ
МЕШКАННЯ
5-6 кімнат, у гарному районі Джерзі Сити, Байон, Юнійон Сити або Гобокен.
Троє дорослих.
Тел. 373-2047

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!